

U. Sploh se vidi, da je težko vstanoviti obče in gotovo pravilo v tej zadevi.

T. Res je velika nedoslednost tu in tam, ker ravno tisti, ki učijo, da se deblo ne sme spreminjati v francozski, možki, pravijo, da se sme pisati gristi, molsti ali mlesti, lesti, vesti iz griz —, molz —, lez —, vez —.

U. Morebiti se vtika tudi tukaj s vmes in se sklepa ali drugač spreminja, kakor v vesti, krasti, plesti nam. vedti, kradti, pletti itd?

T. Iz enakega namena so svetovali že nekteri, naj se piše kakor je sestavljeno, brez spremembe, brez stolpenja t. j. francozski, možski, hrovatski, bratski, gospodski itd., kakor se najde v českem in serbskem jeziku, kjer (v serbskem) se pa časih celó preveč po izreki ravnajo iz preljubezni do lepoglasja.

U. Ali se v tem Hrovatje veliko razločijo od nas?

T. Hrovatje po bratski in muški ravnajo, *c* in *k* v *č* spreminjajo ter imajo junački, junačtvo, duhovničtvo itd. Namesti slovenske oblike n e m ški pravijo n j e m a č k i; enako mi mertvaško iz hrov. mertvac nam. mertvačko. Kmetški se sliši vendar prav pogosto kmečki, *a*, *o* nam. kmeški, *a*, *o*.

U. Pravijo tudi sim ter tje kmetovsko nam. kmečko.

T. Dobro. Tako se lepo dá reči rusovsko, francozovsko nam. rusko, francosko; anglikansko, Anglija nam. Angleško. — Sploh je svetovati v tujih imenih, kolikor se dá, po latinskih oblikah se ravnati, ker se bolje vjemajo s slovenskimi kakor nemške.

U. Pervo slovnično pravilo mi jako dopade, ker je lahko, določno in dosledno.

T. Doslednost vsaj veleva, da tisti, kateri piše francozki, možki, društvo, piše tudi angležki, južki, vitežtvo, moštvo, slezko iz Slezija, — in nasprot, kdor piše francosko, možko, društvo, mora pisati tudi angleško, slesko, moštvo, terški itd. In ta poslednja pisava se tudi meni zdí dobra in prava. *)

Poprava: L. 5. str. 72. namesti: za glagole? oblike — beri: za glagole 2. oblike.